

[Jens Jensen.]

bl. a., at det er en Betingelse for, at Anvisning kan finde Sted, „at den værelsesøgende, da Loven traadte i Kraft, opholdt sig i det paagældende Byomraade, eller at han har eller er tilsikret Arbejde i dette Omraade, eller at det af Hensyn til hans Uddannelse er magtpaaliggende at skaffe ham Værelse i Omraadet“. Jeg vil gerne spørge Ministeren, om Bestemmelsen kan fortolkes derhen, at en Person, som faar Arbejde af kortere Varighed, maaske nogle Dage eller faa Uger, efter Loven faar berettiget Krav paa Anvisning af Værelse, eller er Betingelsen den, at han eller hun skal have fast Arbejde for længer Tidsrum?

Det andet Spørgsmaal, jeg gerne vil have Oplysning om, angaar § 9, Stk. 2; det drejer sig om Radiatorer i Værelser. Har Værelseudlejereren ved en kortere Bortrejse Fyringspligt? Det vil blive meget dyrt, og det kan i visse Tilfælde volde mange Vanskeligheder at skaffe en egnet Fyrbøder i et saadant Tidsrum.

Det tredie Spørgsmaal, jeg gerne vil have nærmere belyst, angaar det Tilfælde, hvor der skal indrettes eller opsættes Kakkelovn i et Værelse. Der vil jeg gerne spørge Ministeren, hvad han mener man skal kalde en væsentlig Udgift. I de Tilfælde, hvor der skal opstilles en Kakkelovn, kan der mange Steder blive Tale om en meget betydelig Udgift, og jeg vilde sætte Pris paa, om Ministeren var i Stand til nærmere at forklare, hvad en anselig Udgift er.

Det fremgaar af Betænkningen, at Boligministeren har lovet Folketingsudvalget at forhandle med Finansministeren om en Ordning, hvorefter de, der udlejer overtallige Værelser, kan fritages for at betale Indkomstskat af den indkomne Husleje. Jeg forstaaer Forslaget paa den Maade, at den erhvervsmæssige Udlejning ikke falder ind under Skattefritagelsen. Jeg takker Ministeren for dette Tilsagn, og jeg vil tro, at en Ordning, hvorefter Lejeindtægten er skattefri, vil have til Følge, at der kommer flere Værelser frem, og at Ordningen saaledes vil bidrage til en mere effektiv Løsning af Ungdommens Boligproblem.

Med disse Bemærkninger tilsiger jeg Ministeren mit Partis Tilslutning til Lovforslagets Vedtagelse i dets nuværende Affattelse. Jeg haaber, at Loven kun bliver af midlertidig Art, og at den vil faa en kort Levetid. Denne Lov maa ses som en Nødforanstaltning, men jeg vil slutte med

paa mit Partis Vegne at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Bouet: Det er beklageligt, at det har været nødvendigt at fremsætte et Forslag som det, der her foreligger om Anvisning af Værelser, thi Bestemmelserne i dette Forslag bryder med en Regel, som dog hidtil har været gældende, nemlig at Hjemmet var det Sted, hvor ingen havde Ret til at bryde ind — i hvert Tilfælde, hvis man opfyldte sine Forpligtelser. My house is my castle, siger Englænderne, men disse Ord gælder nu ikke mere her i Danmark — ganske vist rammer det kun en mindre Del af Befolkningen —, thi nu kan det offentlige uden videre bryde ind i Hjemmet og tvangsindlægge Personer i dets overtallige Værelser. Dette kan jo være højst ubehageligt, thi enhver, der kender noget til, hvad det vil sige at have logerende, ved, at i vor demokratiske Tidsalder forstaas ofte ved Demokrati en Frihed til at gøre, hvad man vil uden at tage Hensyn til sine Medmennesker. Jeg har haft mange Eksempler paa, at dette at behandle de Ting, man har med at gøre, paa samme Maade, som man vilde behandle sine egne Ejendele, er noget, man ikke tager Hensyn til, naar det er andre, der skal betale. Jeg er derfor meget tilfreds med, at det i Lovforslaget er fastslaaet, at Opsigelsesretten bevares, saa at det dog bliver muligt, hvis en Lejer viser sig at være af den Kategori, jeg her har nævnt, at sige den paagældende op. Jeg føler mig overbevist om, at naar der ikke er kommet flere Værelser frem ad Frivillighedens Vej, er Grunden den, at mange, som havde Værelser, som de godt kunde udleje, har næret Frygt for, at den frie Opsigelsesret skulde blive taget tilbage. Den højtærede Minister har jo ogsaa været inde paa denne Boldgade. Hvis man havde haft Garanti for, at dette ikke kunde ske, er det min Overbevisning, at der var blevet stillet mange flere Værelser til Raadighed.

Men det skal naturligvis erkendes, at der er betydelige Momenter til Stede, som kan gøre det forsvarligt, at man bryder med den hidtil gældende Ordning, thi det maa indrømmes, at der er mange unge Mennesker, som har overordentlig vanskeligt ved at skaffe sig et Værelse, hvilket skaffer dem mange Vanskeligheder ved deres Uddannelse, eller deres Arbejde, hvis de har faaet Arbejde i de store Byer, som dette Lovforslag drejer sig om. Det er da ogsaa netop paa Grund af dette Moment,